

Nr 23.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 2 och 3 förordningen den 17 maj 1935 (nr 176) angående Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, m. m.

I en den 29 februari 1952 dagtecknad proposition, nr 105, som hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av §§ 2 och 3 förordningen den 17 maj 1935 (nr 176) angående Konungariket Sveriges stadshypotekskassa;

dels ock besluta att staten skall, för ökning av Konungariket Sveriges stadshypotekskassas grundfond, genom fullmäktige i riksgäldskontoret ställa till förfogande svenska statens tre och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av tio miljoner kronor med rätt för kassan att i enlighet med de i förordningen angående kassan givna bestämmelserna taga obligationerna i anspråk.

Berörda författningsförslag är av följande lydelse:

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av §§ 2 och 3 förordningen den 17 maj 1935 (nr 176) angående Konungariket Sveriges stadshypotekskassa.

Härigenom förordnas, att §§ 2 och 3 förordningen den 17 maj 1935 angående Konungariket Sveriges stadshypotekskassa¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

Nuvarande lydelse:

§ 2.

Såsom grundfond för hypotekskassan ställer staten genom fullmäk-

Föreslagen lydelse:

§ 2.

Såsom grundfond för hypotekskassan ställer staten genom fullmäk-

¹ Senaste lydelse av §§ 2 och 3 se 1951:274.

tige i riksgäldskontoret till förfogande svenska statens tre och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av *tvåhundra* *ju* *fem* miljoner kronor.

Grundfundsobligationerna fortfara
— — — äro fullgjorda.

Grundfundsobligationer må, — —
— kassans likvidation.

Då grundfundsobligationer — —
— anspråk tagna.

§ 3.

Därest grundfonden skulle, genom på hypotekskassans rörelse i dess helhet uppkomna förluster, nedgå till *tvåhundra* miljoner kronor, må kassan icke upptaga nytt lån, med mindre Konungen därtill lämnar tillstånd. Om grundfonden av sådan anledning skulle nedgå till *tvåhundra* miljoner kronor, må nytt lån icke upptagas, med mindre riksdagen på Konungens framställning det medgiver.

Kassans styrelse — — — nu sagts.

tige i riksgäldskontoret till förfogande svenska statens tre och en halv procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av *tvåhundra* *ret* *tio* *fem* miljoner kronor.

Grundfundsobligationerna fortfara
— — — äro fullgjorda.

Grundfundsobligationer må, — —
— kassans likvidation.

Då grundfundsobligationer — —
— anspråk tagna.

§ 3.

Därest grundfonden skulle, genom på hypotekskassans rörelse i dess helhet uppkomna förluster, nedgå till *tvåhundra* *ju* miljoner kronor, må kassan icke upptaga nytt lån, med mindre Konungen därtill lämnar tillstånd. Om grundfonden av sådan anledning skulle nedgå till *tvåhundra* miljoner kronor, må nytt lån icke upptagas, med mindre riksdagen på Konungens framställning det medgiver.

Kassans styrelse — — — nu sagts.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1952.

I § 2 förordningen angående Konungariket Sveriges stadshypotekskassa, sådan paragrafen lyder enligt förordningen den 18 maj 1951, nr 274, stadgas att staten genom fullmäktige i riksgäldskontoret till förfogande såsom grundfond för kassan ställer svenska statens 3½ procent obligationer, ouppsägbara från innehavarens sida, till ett nominellt belopp av 225 miljoner kronor.

Enligt § 3 må kassan, därest grundfonden genom på kassans rörelse i dess helhet uppkomna förluster skulle nedgå till 210 miljoner kronor, icke upptaga nytt lån med mindre Kungl. Maj:t därtill lämnar tillstånd. Om

grundfonden av sådan anledning skulle nedgå till 200 miljoner kronor, må nytt lån icke upptagas med mindre riksdagen på framställning av Kungl. Maj:t det medger.

Vidare stadgas i § 4, att sammanlagda beloppet av kassans utelöpande obligationer icke vid något tillfälle må uppgå till mera än tio gånger grundfondens belopp.

I skrivelse den 22 januari 1952 har *styrelsen för Konungariket Sveriges stadshypotekskassa* hemställt, att grundfondens belopp måtte höjas med 50 miljoner till 275 miljoner kronor samt att § 3 i 1935 års förordning måtte ändras på så sätt att de där angivna gränserna höjas från 210 miljoner och 200 miljoner kronor till respektive 260 miljoner och 250 miljoner kronor.

Rörande den närmare motiveringen för styrelsens framställning tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen.

Över styrelsens framställning ha yttranden avgivits av *fullmäktige i riksbanken*, *fullmäktige i riksgäldskontoret* samt *bank- och fondinspektionen*. Beträffande innehållet i yttrandena hänvisar utskottet till propositionen.

Departementschefen anför inledningsvis, att han vid anmälan av ärende angående ifrågasatt höjning av Sveriges allmänna hypoteksbanks grundfond (jfr bankoutskottets utl. nr 22) uttalat, att han icke i nuvarande läge kunde förorda en höjning med det i framställning från bankens styrelse angivna beloppet. Departementschefen fortsätter:

Av motsvarande skäl som anförts i nämnda ärende anser jag mig även för stadshypotekskassans del böra föreslå en begränsning av den begärda höjningen av grundfondens belopp. I likhet med bankofullmäktige förordar jag sålunda att grundfonden höjes med endast 10 miljoner till 235 miljoner kronor. I anslutning härtill böra de i § 3 angivna gränserna vid vilka Kungl. Maj:ts respektive riksdagens tillstånd för upptagande av nytt lån blir erforderligt bestämmas till 220 miljoner respektive 210 miljoner kronor. Därest riksdagen biträder ändringsförslaget, torde riksdagen samtidigt böra besluta att obligationer i vederbörlig ordning skola ställas till förfogande.

Utskottet. Utskottet har i utlåtande nr 22 förut denna dag — med understrykande av vad departementschefen anfört om vikten av att hypoteksbankens låneverksamhet bedrives på ett sätt som står i överensstämmelse med den allmänna restriktiviteten på kreditmarknaden — tillstyrkt Kungl. Maj:ts i proposition nr 104 framlagda förslag angående ökning av grundfonden för Sveriges allmänna hypoteksbank. I nu förevarande proposition har departementschefen för stadshypotekskassans del — av motsvarande skäl som anfördes i nämnda ärende — förordat en begränsning av den av kassan begärda höjningen av grundfondens belopp. Under hänvisning till vad departementschefen anfört tillstyrker utskottet bifall till Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag. Utskottet hemställer alltså,

att riksdagen må bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 24 april 1952.

På bankoutskottets vägnar:

FRANS SEVERIN.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Ewerlöf*, Sundvik, Fahlander, Werner, De Geer och Boo;

från andra kammaren: herrar Severin, Fröderberg*, Nilsson i Landskrona, Persson i Norrby, Schmidt, Sköldin*, Fagerholm* och Johanson i Kalmar.

* Ej närvarande vid justeringen.